

„Avicultura” in de laatste halve eeuw

Het bestuur onzer vereniging vroeg mij ter gelegenheid van onze 70ste tentoonstelling een artikel te schrijven over mijn ervaringen gedurende mijn langjarig bestuurslidmaatschap.

In mijn jeugd behoefde men mij zoiets nooit te vragen, maar met het klimmen der jaren werd mijn pen stroever, niet omdat ik niets meer te vertellen weet, maar omdat ook ik geïnfecteerd ben door een bacil, die arbeid heet en die mijn belangstelling voor de liefhebberij beslist geen goed heeft gedaan.

Ik geef toe, dat dit helemaal verkeerd is en volkomen tegen de tegenwoordige vrijetijdsmode in, maar er kunnen zich omstandigheden voordoen, dat zelfs op latere leeftijd de plicht tot werken het van de sportbeoefening wint!

Maar nu zet ik eens alles opzij en ga trachten U iets te vertellen van de vereniging, waaraan ik mijn hart verpand heb en wier wel en wee ik 9 jaren als secretaris en 25 jaren als voorzitter heb meegemaakt.

Toch ga ik eerst nog verder terug, want mijn liefde voor „Avicultura” dateert al vanaf het moment dat mijn vader mij jaarlijks meenam naar de Dierentuin, tóén nog heel braaf aan het handje! Dat was zo ongeveer het jaar 1909.

Wanneer er in een jongen iets leeft van plezier voor een bepaalde tak van sport, ook al is het dan volkomen afwijkend van de liefhebberijen van papa, animeer dat dan, want hij kan er in zijn latere jaren heel veel genoeg van beleven.

Mijn eerste inzendingen op „Avicultura” deed ik reeds in 1916, ik weet het nog heel goed: met een zwarte Vlaamse Reus en twee Lotharingers. Heus, ik ben met konijnen begonnen!

Ver bracht ik het niet: een Zeer Eervolle vermelding voor de Vlaamse Reus een eervolle voor een der Lotharingers, de andere kreeg niets, want die was in zijn oor gebeten! Ik vond het heel erg, want ik had veel vertrouwen gesteld in degene, die ze mij verkocht had. Hier nu zit direct het gevaarlijke moment voor de a.s. fokker. Hij zou totaal gedesilusioneerd er de brui aan kunnen geven en dat gebeurt maar al te vaak. Maar bij mij bestond dit gevaar niet, omdat ik mij toen al volkomen bewust was hoe belangrijk het houden van dieren voor mij was.

Gelukkig had ik ook nog pluimvee, o.a. krielen en een paar Engelse 't bestuurslidmaatschap van de toenmalige R.P.K.V. ('t latere „Cypria”) in Rotterdam, buitengewoon prettige vereniging met Jan van Sillevoldt als voorzitter. Frits Schaedtler als vice-voorzitter en Anton Dolk de volijverige secretaris.

Eigenlijk was ik Hagenaar, ook al had ik mijn werkzaamheden toen in Rotterdam, maar ziet U, „Avicultura” had in de jaren '25 een zeer exclusief bestuur, waartegen jongelieden als ik hoog opzagen en Rotterdam was toen zo gezellig.

Maar wat gebeurde er: een der tentoonstellingen in het Nenijsgebouw, die de R.P.K.V. jaarlijks organiseerde, kreeg hoog bezoek. Bart Wilton, de onder-voorzitter van „Avicultura”, kwam eens kijken en liep heel joviaal naar mij toe, pakte mij bij de arm en zei: Wat doe jij nu eigenlijk hier! Je bent een Hagenaar, we hebben je bij „Avicultura” nodig!

Eerst stak ik mijn stekels uit en zei, dat ik nooit de R.P.K.V. zou verlaten, maar gaf toe, dat ik reeds vanaf mijn prille jeugd „Aviculturaminded” was. Ik liet me echt — wat je noemt — ompraten; denk er aan, mijnheer Wilton, geen secretariaat of iets dergelijks maar gewoon bestuurslid: akkoord. Om kort te gaan: binnen een jaar was ik secretaris van „Avicultura”. Dat hadden ze natuurlijk ook bedoeld.

En nu komt er weer een knelpunt in de liefhebberij, want een dergelijk secretariaat, dat vroeger praktisch een eenmanszaak was, kostte enorm veel tijd en ging onherroepelijk ten koste van de eigen liefhebberij.

Maar wat wilt U, men zit in die schuit, roeit hem vaak tegen de klippen op en wil hem nooit meer verlaten en hier dus — nu 34 jaar geleden — begon mijn intiemere kennismaking met de vereniging.

Mijn eerste bestuursvergadering was de 222ste, tegelijk met het ook gekozen lid, mr. J. J. van Veen, directeur van Misset, de vader van het tegenwoordig bestuurslid, de heer G. van Veen.

Dezer dagen hielden wij de 580ste vergadering en ik kan met voldoening constateren nooit een vergadering te hebben gemist. Maar tussen deze twee getallen ligt een generatie gedurende welke „Avicultura” en de pluimveesport enorm zijn veranderd.

herinneren ons nog de enorme beurskrach in november 1929 met al de gevolgen van dien. Heel wat heilige huisjes werden vernietigd en heel wat liefhebbers werden opgedoekt. Steeds moeilijker werd het een financieel sluitende tentoonstelling te organiseren.

Zo kwamen in het midden der dertiger jaren de eerste en de tweede „Avicorni”-tentoonstelling tot stand in nauwe samenwerking met „Ornithophilia”. Dirk Das was tentoonstellings-secretaris/penningmeester en ondergetekende secretaris van Propaganda en Internationale Aangelegenheden.

De samenwerking was uitstekend en prettig, doch de goede resultaten bleven uit. De eerste „Avicorni”-tentoonstelling werd gehouden te Amsterdam in de Apollohal. Een enorme propaganda werd op touw gezet. De

„Standaard” gaf een extra courant uit, die huis aan huis in Amsterdam bezorgd werd, waaraan vele bekende sportschrijvers medewerkten. De tentoonstelling werd geopend door de Minister van Economische Zaken, mr. Van Steenberghe in tegenwoordigheid van de burgemeester van Amsterdam, de heer De Vlucht en tal van bekende internationale pluimveeberoemdheden.

Het regende niet die dag, maar het plensde uren lang en we kregen de Amsterdammers hun huis niet uit! Financiële resultaten zeer slecht en dus de tweede „Avicorni” het volgende jaar in Den Haag, waar we weer profiteerden van het trouwe Haagse bezoek!

Ik zie nog voor me die enorme queue van wachtende voor de loketten van de Dierentuin, die toen nog gezellig en niet verscholen lag aan de rand van het Haagse Bos en men was er gefuige van, dat de 10.000 bezoekers, die zondags de tentoonstelling wilden bezoeken, tervergeefs trachtten iets van de dieren te zien.

hokken in de jaarlijks terugkomende blij een woning te verhuren, er stonden er honderden leeg! Zo begon een heel andere groep zijn liefhebberijen, die zich thans wel weer bemoeilijkt ziet door gemeentelijke verordeningen, maar die toch steeds een uitweg vond voor het beoefenen der liefhebberij.

De grote hoenders werden de eerste slachtoffers; vroeger waren deze op de Avicultura-tentoonstellingen de voornaamste inzendingen. Ze verloren terrein aan de dwerghoenders, de sierduiven en de konijnen. Maar ondanks alles bloeit de liefhebberij nog steeds, doch nu in duizenden verschillende gezinnen.

Het is ongetwijfeld moeilijk geweest voor „Avicultura” zich aan te passen aan deze geheel verschillende gang van zaken. Bestond vroeger het bestuur uit mensen die het voorna-

Officieel orgaan van de Raad van Beheer en Toezicht op het gebied der Pluimvee- en Pelsdierenteelt

Een uitgave van Uitgeversmaatschappij C. Misset N.V., Doetinchem

TELEFOON redactie en administratie: (08340) 51 51 (9 lijnen)

HOOFDREDACTEUR: J. C. Wijnroks

LAY-OUT: J. Wieskamp

ABONNEMENTSPRIJS per halfjaar f 5,40 voor België frs. 85,- overig buitenland f 14,- per jaar losse nummers f 0,50

ADVERTENTIEPRIJS 22 ct per mm - Contractprijs op aanvraag

POSTGIROREKENINGEN ten name van MISSET - DOETINCHEM

voor abonnementsgeld 807232

voor advertenties 946300

voor België 308163 Brussel

In dit nummer o.a.:

41ste Bondstentoonstelling van de D.V. bij „Oneto” 345

Ook de grote hoenders talrijk vertegenwoordigd op „Oneto” 345

Nederlandse Hoenderrassen op de tentoonstellingen te Barneveld en Velp 346

„Avicultura” in de laatste halve eeuw 347

De Gooise Dwerghoendertentoonstelling te Hilversum ... 348

De betekenis van de snavelkleur bij onze sierduiven 350

Voliërevogels in de winter... 351

Vogelliefhebberij/Kortstaartbaardvinken en gordelgrasvinken 352

een goede Avicultura-doel. Zo ontstond in de Residentie een kern van liefhebbers, die met elkaar er in slaagden „Avicultura” de plaats te doen behouden, die zij nu gedurende 80 jaren inneemt.

Wat zal de toekomst brengen? Wanneer heel het land medewerkt aan het in stand houden van deze zuiver op sportgebied werkende vereniging zijn er geen zorgen.

Ik kan pluimveeminnend Nederland niet genoeg waarschuwen voor een versplintering. Weet goed, wat u nú nog bezit: een organisatie die jarenlange ervaring heeft met het verzorgen van de grootste sportshows van Nederland, doch wier voortbestaan alleen gewaarborgd is, mits alle bonden en speciaalclubs regelmatig hun medewerking blijven verlenen.

„Avicultura” is nu eenmaal gevestigd in een stad, die door het grote bezoek een enorme propaganda betekent voor de verbreiding ervan. Rest mij dan nog dank te zeggen aan allen, die tot dusver onze vereniging, op welke wijze dan ook, steunden. Ongetwijfeld wordt Avicultura's 70ste tentoonstelling een succes. Zeer velen hebben aandacht geschonken aan ons verleidelijke vraagprogramma. Aan pluimveeminnend Nederland thans de opdracht deze oude, nog steeds veerkrachtige vereniging te helpen naar haar eeuwfeest!

Tot het weekend dus van 14—16 januari in de Houtrushallen in Den Haag!

J. B. W. A. GIESBERS
Voorzitter

Oneto '65: nationale manifestatie op het gebied der kleindierteelt

Meer dan 4.000 dieren zullen er op de aanstaande tentoonstelling van „Oneto”, die van 10—12 december a.s. in de Sporthal van het Diekman-Stadion te Enschede wordt gehouden, te zien zijn. Naast grote hoenders, dwerghoenders, sierduiven en konijnen, ruim 200 postduiven van een fijne kwaliteit; 350 tropische vogels en kleurkanaries in een unieke stand, aquaria en terraria, kinderboerderij, bijstand, enz., enz. Niemand mag deze Oneto '65 missen!

Er zullen uit Duitsland ook dit jaar weer veel bezoekers komen.

De hal is geheel verwarmd en er is een restaurant aanwezig.

Wij verwachten U a.s. vrijdag, zaterdag en zondag in Enschede, waar alles is te zien op het gebied der kleindierteelt in Nederland.

HET BESTUUR

Hoe is de Diekman-Sporthal te bereiken?

De Stadion Diekman-Sporthal is als volgt te bereiken. Zij die per auto komen vanuit Hengelo: bij de stoplichten Hengelosestraat—Singel, rechtsaf de Singels volgen tot aan de Hendrik Smeltweg,

rechtsaf naar Sporthal; per auto vanuit Haaksbergen: bij de stoplichten Haaksbergerstraat—Singel rechtsaf de Slingels volgen tot aan de Hendrik Smeltweg, rechtsaf naar Sporthal.

Zij die per trein komen of per Gelderse Tramwegen, kunnen vanaf station Enschede (plein hoofdingang) met de T.E.T.-busdienst naar de Stadionhal (lijn D). Vertrek vanaf station: zaterdag vanaf 8.35 uur elke 20 minuten, zondag vanaf 9.25 uur elke 30 minuten. Uitstappen halte *Madioenstraat*.